

Umsögn dómnefndar

skv. III. kafla laga nr. 50/2016 um dómstóla

um umsækjendur um embætti dómara,

**sem mun hafa starfsstöð við Héraðsdóm Reykjaness en sinna
störfum við alla héraðsdómstólana eftir ákvörðun dómstólasýslunnar,
og auglýst var laust til umsóknar í Lögbirtingablaði 3. maí 2019.**

Reykjavík, 11. september 2019

Efnisyfirlit

1. Umsækjendur um hin auglýstu dómaraembætti.....	3
2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á	3
3. Um málsmeðferð dómnefndar.....	7
4. Almennar upplýsingar um umsækjendur	8
5. Mat á umsækjendum.....	17
5.1. Menntun og framhaldsmenntun	17
5.1.1. Menntun og framhaldsmenntun – samanburður	19
5.2. Reynsla af dómstörfum.....	19
5.2.1. Reynsla af dómstörfum – samanburður	21
5.3. Reynsla af lögmannsstörfum.....	22
5.3.1. Reynsla af lögmannsstörfum – samanburður.....	24
5.4. Reynsla af stjórnarsýslustörfum.....	25
5.4.1. Reynsla af stjórnarsýslustörfum – samanburður	27
5.5. Reynsla af fræðistörfum o.fl.	28
5.5.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf	28
5.5.1.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf – samanburður	30
5.5.2. Útgefnar greinar og bækur, ritstjórn o.fl.	30
5.5.2.1. Útgefnar greinar og bækur, ritstjórn o.fl. – samanburður	31
5.6. Reynsla af stjórnun	31
5.6.1. Reynsla af stjórnun – samanburður	33
5.7. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.	34
5.7.1. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl. – samanburður	34
5.8. Almenn starfshæfni og andlegt atgervi.....	34

5.9. Sérstök starfshæfni.....	36
6. Niðurstaða dómnefndar	37

1. Umsækjendur um hin auglýstu dómaraembætti

Með bréfi dags. 28. maí 2019 fór dómsmálaráðuneytið þess á leit við dómnefnd skv. III. kafla laga nr. 50/2016 um dómstóla að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjenda um eitt embætti dómara, sem mun hafa starfsstöð við Héraðsdóm Reykjaness en sinna störfum við alla héraðsdómstólana eftir ákvörðun dómstólasýslunnar, og auglýst var laust til umsóknar 3. maí 2019 í Lögbirtingablaði. Skipað verður í embættið frá og með 13. nóvember 2019 eða hið fyrsta eftir að dómnefnd um hæfni umsækjenda um dómaraembætti hefur lokið störfum.

Um embættið sóttu eftirtaldir: Auður Björg Jónsdóttir lögmaður, Ásgeir Jónsson lögmaður, Guðfinnur Stefánsson, aðstoðarmaður héraðsdómara, Guðmundína Ragnarsdóttir lögmaður, Halldóra Þorsteinsdóttir lektor, Hákon Þorsteinsson, aðstoðarmaður landsréttardómara, Ingi Tryggvason lögmaður, Ingólfur Vignir Guðmundsson lögmaður, Jónas Jóhannsson lögmaður, Magnús Björn Brynjólfsson lögmaður, Margrét Gunnlaugsdóttir lögmaður, Ólafur Helgi Árnason lögmaður, Sólveig Ingadóttir, aðstoðarmaður héraðsdómara, og Þórhallur Haukur Þorvaldsson lögmaður.

Samkvæmt 3. gr. reglna um störf dómnefndar nr. 620/2010 lætur dómsmálaráðherra staðreyna að umsækjendur uppfylli öll hin almennu hæfisskilyrði embættisins sem auglýst hefur verið laust til umsóknar. Niðurstaða ráðuneytis dómsmála er sú að allir umsækjendur uppfylli þau skilyrði.

Umsögn dómnefndar fer hér á eftir.

2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á

Samkvæmt 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 um dómstóla skal dómnefnd láta ráðherra í té skriflega og rökstudda umsögn um umsækjendur um embætti dómara. Samkvæmt lögnum skal í umsögn dómnefndar tekin afstaða til þess hvaða umsækjendur séu hæfastir til að hljóta embættið, en heimilt er að setja tvo eða fleiri umsækjendur jafna.

Í athugasemdum við þá málsgrein er varð að 2. mgr. 4. gr. a í lögum nr. 15/1998, nú 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016, sbr. lög nr. 45/2010, segir m.a. svo: „Við mat á

hæfni dómaraefna er til margra atriða að líta, svo sem starfsreynslu á sviði lögfræði, hvort heldur hún er á sviði dómstarfa, málflutnings, annarra lögmannsstarfa, fræðistarfa eða innan stjórnslunnar, en almennt verður umsækjandi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun og þekkingu. Rétt er einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Almennt verður að telja umsækjanda til tekna að hafa yfir að búa fjölbreyttri starfsreynslu, þótt meta verði það hverju sinni. Dómnefndinni er einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Er í því skyni unnt að líta til fræðiritra, reynslu umsækjanda af málflutningi eða þeirra dóma sem umsækjandi kann að hafa samið. Umsækjandi um dómaraembætti verður enn fremur að geta átt góð samskipti við aðra.“

Í lok 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 kemur fram að ráðherra setji að öðru leyti nánari reglur um störf nefndarinnar. Þáverandi dómsmála- og mannréttindaráðherra setti reglur nr. 620/2010 um störf dómnefndar sem fjallar um hæfni umsækjenda um dómaraembætti. Í 4. gr. reglnanna er fjallað um sjónarmið sem nefndin skal byggja mat sitt á og segir þar svo:

„4. gr.

Sjónarmið sem mat dómnefndar skal byggt á.

Í umsögn dómnefndar skal tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi eða umsækjendur séu hæfastir til þess að hljóta umrætt dómaraembætti. Dómnefnd skal gæta þess við mat sitt að samræmis sé gætt þannig að jafnræði sé í heiðri haft. Niðurstaðan skal byggð á heildstæðu mati á grundvelli málefnalegra sjónarmiða og skal þar byggt á verðleikum umsækjenda með hliðsjón af menntun og reynslu, ráðvæðni, hæfni og skilvirkni í starfi, eins og nánar greinir m.a. hér á eftir:

1. *Menntun, starfsferill og fræðileg þekking.* Við mat á menntun, starfsferli og fræðilegri þekkingu skal dómnefndin miða við að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu á sviði lögfræðinnar, s.s. reynslu af dómstörfum, málflutningi

eða öðrum lögmannsstörfum, störfum innan stjórnarsýslunnar eða fræðistörfum. Miðað skal við að umsækjandi hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og menntun. Þá skal litið til þess hvort umsækjandi hefur stundað framhaldsnám.

2. *Aukastörf og félagsstörf.* Dómnefnd ber einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Loks er heimilt að líta til víðtækrar þátttöku í félagsstarfi.

3. *Almenn starfshæfni.* Við mat á almennri starfshæfni skal litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Æskilegt er að hann hafi reynslu af stjórnun. Umsækjandi skal hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti.

4. *Sérstök starfshæfni.* Mikilvægt er að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi.

5. *Andlegt atgerði.* Umsækjandi þarf að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð er krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.“

Í almennum athugasemdum við frumvarp það er varð að lögum nr. 45/2010 um breyting á lögum um dómstóla, nr. 15/1998, með síðari breytingum (skipun dómara) er áréttað að í öðrum lögum sé einnig að finna ákvæði sem taka verður tillit til við skipun dómara, svo sem í stjórnarsýslulögum nr. 37/1993, lögum nr. 10/2008 um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og lögum nr. 70/1996 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

Samkvæmt 1. mgr. 65. gr. stjórnarskrárinnar skulu allir vera jafnir fyrir lögum og í 2. mgr. hennar segir: „Konur og karlar skulu njóta jafns réttar í hvívetna.“ Í 1. mgr. 11. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 er tekið fram að við úrlausn mála skuli stjórnvöld gæta samræmis og jafnræðis í lagalegu tilliti. Ákvæði þetta er áréttað í upphafi 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 620/2010 sem rakið er hér að framan. Í 2. mgr. 11. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 kemur fram ákvæði um bann við mismunun þar sem talin eru upp

sjónarmið sem ekki má líta til við mat á því hvaða umsækjandi geti talist hæfastur til að gegna starfanum. Í ákvæðinu segir: „Óheimilt er að mismuna aðilum við úrlausn mála á grundvelli sjónarmiða, byggðum á kynferði þeirra, kynþætti, litarhætti, þjóðerni, trúarbrögðum, stjórnmalaskoðunum, þjóðfélagsstöðu, ætterni eða öðrum sambærilegum ástæðum.“

Markmið laga nr. 10/2008 er m.a. að koma á og viðhalda jafnrétti og jöfnum tækifærum kvenna og karla og jafna stöðu kynjanna á öllum sviðum samfélagsins. Allir einstaklingar skulu eiga jafna möguleika á að njóta eigin atorku og þroska hæfileika sína óháð kyni, sbr. 1. gr. þeirra. Samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laganna skal starf, sem laust er til umsóknar, standa opið jafnt konum sem körlum og í 1. mgr. 24. gr. þeirra er kveðið á um að hvers kyns mismunun á grundvelli kyns, hvort heldur bein eða óbein, sé óheimil. Samkvæmt 2. tölulið 2. gr. laganna telst það óbein mismunun þegar hlutlaust skilyrði, viðmið eða ráðstöfun kemur hlutfallslega verr við annað kynið nema slíkt sé viðeigandi, nauðsynlegt eða réttlætanlegt vegna hlutlægra þátta óháð kyni. Þá ber þess að gæta að Hæstiréttur hefur talið að lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla yrðu þýðingarlítil nema meginreglur þeirra um að stemma stigu við mismunun séu skýrðar svo að konu skuli veita starf ef hún er að minnsta kosti jafnt að því komin að því er varðar menntun og annað sem máli skiptir og karl sem við hana keppir, ef á starfssviðinu eru fáar konur, sbr. dóma réttarins H 1993, 2230, H 1996, 3760, H 1998, 3599 og H 2006, 4891. Á þetta sjónarmið kann almennt að reyna að áliti nefndarinnar við ákvörðun ráðherra um veitingu dómaraembættis hafi dómnefnd metið tvo eða fleiri umsækjendur jafnhæfa til að gegna því.

Loks skal þess getið að í almennum athugasemdum við frumvarp það er varð að lögum nr. 45/2010 um breyting á lögum um dómstóla, nr. 15/1998, með síðari breytingum (skipun dómara) er minnt á að í tilmælum ráðherranefndar Evrópuráðsins nr. R(94)12 frá 13. október 1994 um sjálfstæði, skilvirkni og hlutverk dómenda (On the Independence, Efficiency and Role of Judges) kemur fram að allar ákvarðanir um skipun og starfsframa dómara eigi að vera byggðar á hlutlægum sjónarmiðum og byggjast á verðleikum, með hliðsjón af hæfi, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi. Upphafsákvæði 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 620/2010 eru byggð á þessum tilmælum.

3. Um málsmeðferð dómnefndar

Við meðferð þessa máls hefur Ragnhildur Helgadóttir vikið sæti vegna vanhæfis á grundvelli 3. gr. stjórnslulaga en Ingibjörg Pálmadóttir, varamaður hennar, hefur jafnframt vikið sæti. Af þeim sökum hefur ráðherra samkvæmt kosningu Alþingis skipað Sigríði Þorgeirsdóttur til að taka sæti í nefndinni *ad hoc* við meðferð málsins.

Þeim dómnefndarmönnum sem taka þátt í meðferð málsins er ekki kunnugt um að neinar ástæður séu fyrir hendi sem valda vanhæfi þeirra. Hinn 21. júní 2019 ritaði nefndin umsækjendum tölvubréf og óskaði eftir því að þeir gerðu strax athugasemdir við sérstakt hæfi dómnefndarmanna teldu þeir einhverjar vanhæfisástæður fyrir hendi. Ekki komu þá fram athugasemdir við sérstakt hæfi nefndarmanna.

Dómnefnd átti viðtöl við umsækjendur 27., 28. og 30. ágúst 2019.

Í framangreindri auglýsingu frá 3. maí 2019 var m.a. áskilið að fram kæmu í umsóknum um embætti héraðsdómara upplýsingar um tvo fyrrverandi eða núverandi samstarfsmenn eða yfirmenn sem gætu veitt dómnefnd, bæði munnlega og skriflega, upplýsingar um störf og samstarfshæfni hlutaðeigandi umsækjanda. Þá segir m.a. í athugasemdum við þá málsgrein er varð að 2. mgr. 4. gr. a í lögum nr. 15/1998, sem fylgdu frumvarpi til laga nr. 45/2010, sbr. nú 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016, að dómnefnd sé rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í störfum sínum og vinnusamur og hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Samkvæmt 5. gr. reglna nr. 620/2010 getur dómnefnd aflað vitneskju um starfsferil umsækjanda hjá fyrri vinnuveitendum hans og öðrum, sem hafa átt samskipti við umsækjanda vegna starfa hans. Á grundvelli þessa ákvæðis sendi dómnefnd spurningalista til þeirra sem umsækjendur höfðu gefið upp sem umsagnaraðila. Umsækjendum var síðan veitt færi á að tjá sig um svör umsagnaraðilanna.

Eins og áður segir fór ráðuneytið þess á leit við dómnefnd með bréfi 28. maí 2019 að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjenda. Í ljósi þess að nefndin taldist ekki fullskipuð fyrr en 19. júní 2019 reiknast sex vikna afgreiðslufrestur nefndarinnar skv. 9. gr. reglna nr. 620/2010, sbr. 8. gr. stjórnslulaga, frá þeim degi til 31. júlí 2019. Í sömu grein er jafnframt tekið fram að sá frestur geti þó orðið lengri ef sérstakar ástæður valda því, svo sem mikill fjöldi umsækjenda og þess háttar. Vegna sumarleyfa nefndarmanna og umsækjenda dróst afgreiðslufrestur til þessa dags.

Þess skal getið að umsækjendurnir Auður Björg Jónsdóttir, Ásgeir Jónsson, Guðfinnur Stefánsson, Guðmundína Ragnarsdóttir, Hákon Þorsteinsson, Jónas Jóhannsson og Sólveig Ingadóttir hafa áður verið metin af dómnefnd, sbr. umsagnir dagsettar 20. apríl 2015, 19. maí 2017, 21. desember 2017, 9. febrúar 2018 og 22. júlí 2019.

Umsækjendum voru send drög að umsögn dómnefndar með tölvubréfum 3. september 2019, þar sem þeim var gefinn kostur á að gera athugasemdir við þau til 10. sama mánaðar, sbr. 7. gr. reglna nr. 620/2010. Þess var sérstaklega farið á leit í bréfinu að athugasemdir yrðu sendar sem fyrst ef unnt væri. Athugasemdir bárust frá Halldóru Þorsteinsdóttur, Hákonni Þorsteinssyni, Inga Tryggvasyni og Ólafi Helga Árnasyni.

Farið var yfir athugasemdir á fundi nefndarinnar 11. september 2019 og er í endanlegri niðurstöðu dómnefndar að hluta tekið tillit til þeirra. Athugasemdirnar gáfu sumar hverjar tilefni til breytinga hvað varðar mat innan einstakra matsþátta. Á hinn bóginn breytti endurskoðað mat ekki þeim ályktarorðum sem komu fram í drögum nefndarinnar sem umsækjendum höfðu verið send.

4. Almennar upplýsingar um umsækjendur

Hér á eftir verður næst veitt stutt ágríp um menntun og reynslu umsækjenda, en 5. kafli hefur að geyma mat dómnefndar á umsækjendum og viðmið á grundvelli þeirra meginsjónarmiða sem reifuð voru í 2. kafla. Upplýsingarnar í þessum köflum eru fyrst og fremst byggðar á umsóknum umsækjendanna. Ekki er greint frá öllu því sem þeir hafa talið þar upp heldur getið helstu starfa og viðfangsefna er þeir hafa

fengist við auk þess sem leitast hefur verið við að gæta samræmis þeirra á milli þegar gerð er grein fyrir þessum atriðum.

Auður Björg Jónsdóttir er fædd 25. febrúar 1980 og er því 39 ára. Hún lauk kandídatsprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 2005. Hún öðlaðist réttindi til málflytnings í héraði árið 2006 og fyrir Hæstarétti Íslands árið 2014. Þá öðlaðist hún réttindi sem löggiltur fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali árið 2015 og fékk leyfi til að gera eignaskiptayfirlýsingar árið 2018. Að loknu laganámi starfaði hún hjá Jóni Egilssyni hrl. Hún hefur starfað sem lögmaður frá árinu 2006 en hefur verið sjálfstætt starfandi lögmaður frá hausti 2015. Hún hefur verið formaður kærunefndar húsamála frá árinu 2013 og setið í mannanafnanefnd frá árinu 2018. Hún hefur kennt leigurétt við lagadeild Háskóla Íslands frá haustinu 2005 og kenndi fjöleignarhúsarétt á haustönn 2017 við sömu deild. Hún hefur ritað tvær fræðigreinar um lögfræði á sviði skaðabótaréttar og er önnur þeirra ritrýnd. Á árunum 2010 til 2014 sat hún í stjórn ALM verðbréfa hf. og frá 2010 til 2013 í stjórn Félags kvenna í lögmennsku, þar af sem formaður frá 2012. Árið 2018 var hún skipuð í stjórn nefndar um skráningu trúfélaga og lífsskoðunarfélaga, en engin starfsemi hefur verið á vegum nefndarinnar frá skipun umsækjanda.

Ásgeir Jónsson er fæddur 21. janúar 1959 og er því 60 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1986. Hann hlaut réttindi sem fasteigna- og skipasali árið 1995 og fékk leyfi til að gera eignaskiptayfirlýsingar árið 1996. Hann öðlaðist réttindi til málflytnings í héraði árið 1990, leyfi til að flytja mál fyrir Hæstarétti Íslands skv. 2. mgr. 9. gr. laga nr. 61/1942 árið 1998 og hæstaréttarlögmannsréttindi árið 2008. Þá hefur hann sótt ýmis námskeið tengd starfi sínu. Að loknu laganámi starfaði hann sem fulltrúi hjá Lögmonnum Höfðabakka 9. Þar starfaði hann þar til hann tók við starfi gjaldheimtustjóra hjá Gjaldheimtu Suðurnesja í desember 1987. Í maí 1990 hóf hann rekstur eigin lögmannsstofu, Lögbókar ehf., og rak hana samhliða fasteignasölu um tíu ára skeið frá 1995. Í upphafi árs 2005 hóf hann störf sem lögmaður hjá Pacta/Lögheimtunni ehf. og starfar þar enn. Umsækjandinn var varamaður í félagsmálaráði Reykjanesbæjar árin 1994 til 1998 og formaður í umsjónarnefnd fólksbifreiða á Suðurnesjum frá 10. ágúst 1999 til 15. mars

2002. Hann var jafnframt í stjórn Háskólabíós árin 1985 til 1987. Þá hefur hann tvisvar kennt lögfræði á námskeiði við Fjölbrautaskóla Suðurnesja.

Guðfinnur Stefánsson er fæddur 1. október 1971 og er því 47 ára. Hann lauk BS-prófi í viðskiptalögfræði við Háskólann á Bifröst í febrúar 2007 og ML-prófi í lögfræði við sama skóla í september 2008. Hann lauk diplómanámi í afbrotafraeði við Endurmenntun Háskóla Íslands árið 2014 og hefur sótt eitt námskeið í lögfræði. Á árunum 2000 til 2003 starfaði umsækjandinn sem yfirmaður hraðsendingardeildar UPS á Íslandi hjá TVG Zimsen. Að loknu laganámi starfaði hann sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Reykjavíkur frá september 2008 til loka þess árs. Frá janúar 2009 hefur umsækjandinn starfað sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Vesturlands, að frátöldu tímabilinu 1. febrúar 2014 til 30. júní 2014 er hann var settur dómari við Héraðsdóm Reykjavíkur. Umsækjandinn var prófdómari við Háskólann á Bifröst í málflutningi fyrir dómi árin 2009 til 2014 og sinnti stundakennslu í sakamálaréttarfari við sama skóla á haustönn 2014 og 2015. Frá árinu 2014 hefur hann verið varamaður í áfrýjunarnefnd í kærumálum háskólanema en hefur ekki tekið sæti.

Guðmundína Ragnarsdóttir er fædd 28. október 1958 og er því 60 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1995. Hún hefur einnig lokið námi í opinberri stjórnsýslu og stjórnun frá Endurmenntun Háskóla Íslands og sótt mörg námskeið í lögfræði. Hún öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 1998 og hefur flutt eitt prófmál fyrir Landsrétti. Að loknu laganámi starfaði hún hjá Innheimtustofnun sveitarfélaga fram til ársins 2000. Þá hóf hún störf hjá skattstjóranum í Reykjanesumdæmi. Árin 2001 og 2002 starfaði hún sem löggiltur fasteignasali hjá Garðatorgi, eignamiðlun ehf. Frá 2002 til 2005 starfaði hún sem lögmaður hjá Lögheimtunni ehf. Frá 2005 til 2010 var hún lögmaður og framkvæmdastjóri Kollektu ehf., en hún var einnig einn af eigendum lögfræðistofunnar. Frá upphafi árs 2011 hefur hún verið sjálfstætt starfandi lögmaður og rekið lögfræðistofuna Lögvík ehf. Hún gegndi starfi varaformanns í stjórn Golfklúbbsins Odds á Urriðavelli í rúm átta ár, er varaformaður aganefndar klúbbsins og var formaður kvennanefndar klúbbsins í nær átta ár. Hún er jafnframt formaður aganefndar Golfsambands Íslands, var í undirbúningsnefnd fyrir Evrópumeistaramót kvennalandsliða árið 2016 og hefur verið í stefnumótunarnefnd GSÍ.

Halldóra Þorsteinsdóttir er fædd 21. júní 1984 og er því 35 ára. Hún lauk BA-prófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2008 og Mag.jur-prófi frá sama skóla árið 2010. Hún lauk MBA-námi við viðskiptafræðideild Háskóla Íslands árið 2015. Hún öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í janúar 2011. Jafnframt hefur hún sótt ýmis námskeið í lögfræði. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn hjá JP lögmonnum þar til hún tók við starfi aðstoðarmanns í Hæstarétti í mars 2014. Frá árinu 2017 hefur hún starfað sem lektor við lagadeild Háskólans í Reykjavík og frá árinu 2015 sem stundakennari við lagadeild Háskóla Íslands. Þá hefur hún kennt á löggildingarnámskeiði Iðunnar fræðsluseturs frá árinu 2011. Hún hefur starfað við áfrýjunarnefnd neytendamála frá árinu 2012, fyrst sem ritari og svo sem nefndarmaður frá september 2013. Þá hefur hún verið formaður nefndarinnar frá árinu 2016. Frá nóvember 2017 til mars 2019 var umsækjandinn auk þess varaformaður fjölmiðlanefndar. Umsækjandinn ritaði bókina „Fjölmiðlaréttur“ ásamt öðrum. Hún hefur ritað sjö ritrýndar greinar, þar af þrjár ásamt meðhöfundum. Jafnframt hefur hún ritað tvær óritrýndar greinar ásamt meðhöfundum. Umsækjandinn hefur verið prófdómari við Háskólann í Reykjavík frá árinu 2015 og við Opna Háskólann á þessu ári. Auk þess hefur hún verið ritstjóri Tímarits Lögréttu frá árinu 2018. Hún hefur flutt erindi og fyrirlestra um lögfræðileg málefni hérlendis og erlendis. Þá hefur hún setið í námsráði lagadeildar Háskólans í Reykjavík og rannsóknarráði lagadeildarinnar.

Hákon Þorsteinsson er fæddur 29. desember 1979 og er því 39 ára. Hann lauk BA-prófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2006 og Mag.jur-prófi frá sama skóla árið 2008. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í janúar 2009 og löggildingu til að starfa sem fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali í september 2015. Jafnframt hefur hann sótt ýmis námskeið í lögfræði. Að loknu laganámi vorið 2008 starfaði umsækjandinn við lögfræðiráðgjöf hjá Kaupþingi banka hf., en því starfi gegndi hann til ársloka 2008. Þá hóf hann störf sem héraðsdómslögmaður hjá lögmannsstofunni Lögskiptum. Þar starfaði hann fram á vor 2010 er hann hóf störf sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Reykjaness. Því starfi gegndi hann til febrúar 2018, að frátöldu þriggja mánaða tímabili á árinu 2014 þegar hann var settur héraðsdómari við sama dómstól. Frá janúar 2018 hefur hann gegnt starfi aðstoðarmanns dómara við

Landsrétt. Þá starfar hann einnig sem eftirlitsmaður með störfum knattspyrnudómara og framkvæmd knattspyrnuleikja fyrir KSÍ. Umsækjandinn var stundakennari í kröfurétti, skaðabótarétti og réttarfari við lagadeild Háskólans á Bifröst árin 2015 til 2018 og var prófdómari við sömu lagadeild og lagadeild Háskólans í Reykjavík árið 2017. Hann hefur tvisvar setið í starfshópum á vegum dómstólaráðs um stefnumótun héraðsdómstólanna, átt hlut að undirbúningsvinnu fyrir Dómarafélag Íslands vegna setningar siðareglna dómara og var formaður Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara í tvö ár.

Ingi Tryggvason er fæddur 19. febrúar 1962 og er því 57 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1989. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 1991 og sem hæstaréttarlögmaður í nóvember 2013. Þá öðlaðist hann löggildingu til að starfa sem fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali í janúar 1999. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn sem deildarlögfræðingur við embætti lögreglustjórans í Reykjavík til apríl 1993, lengst af við ávana- og fíkniefnadeild. Þá tók hann við starfi aðalfulltrúa og staðgengils sýslumanns hjá sýslumanninum í Borgarnesi. Frá janúar 1994 til desember 1998 starfaði hann sem fulltrúi við Héraðsdóm Vesturlands. Á þeim tíma var hann jafnframt settur héraðsdómari til að fara með einstök mál og settur héraðsdómari tímabundið við sama dómstól oftár en einu sinni, svo og við Héraðsdóm Austurlands. Hann hefur rekið eigin lögmannsstofu og fasteignasölu frá 1. febrúar 1999. Umsækjandinn hefur verið meðdómsmaður í nokkrum fjölda mála og verið skipaður matsmaður í mörgum málum. Hann sat í barnaverndarnefnd Reykjavíkur frá 1990 til 1993 og var formaður rannsóknarnefndar sjóslysa frá 1. september 2000 til 1. júní 2013. Frá þeim degi hefur hann setið í rannsóknarnefnd samgönguslysa og er nú varaformaður nefndarinnar. Hann hefur þrisvar verið skipaður í nefnd samkvæmt 93. gr. laga nr. 5/1998 um framkvæmd sveitarstjórnarkosninga og jafnoft skipaður formaður landskiptanefndar samkvæmt 4. gr. landskiptalaga nr. 46/1941. Hann hefur verið formaður yfirkjörstjórnar í Norðvesturkjördæmi frá 2017 og stjórnað undirbúningi og framkvæmd kosninga til Alþingis sem slíkur. Frá árinu 2014 hefur hann setið í úrskurðarnefnd um leiðréttingu verðtryggðra fasteignalána, sbr. lög nr. 35/2014. Hann var formaður fulltrúaráðs sjálfstæðisfélaganna í Mýrasýslu í um 10 ár og jafn

lengi í stjórn kjördæmisráðs Sjálfstæðisflokksins í Norðvesturkjördæmi, en þar var hann formaður síðustu árin. Þá hefur hann setið í stjórn Lionsklúbbs Borgarness, meðal annars sem formaður.

Ingólfur Vignir Guðmundsson er fæddur 14. september 1961 og er því 57 ára. Hann lauk BA-prófi í lögfræði frá Háskólanum í Reykjavík árið 2013 og ML-prófi frá sama skóla árið 2015. Árið 1986 hafði hann lokið kandídatsprófi í viðskiptafræðum frá Háskóla Íslands. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í janúar 2016 og löggildingu í verðbréfaviðskiptum árið 1998. Frá janúar 2016 hefur umsækjandinn starfað sem löglærður fulltrúi hjá Lögfræðipjónustu Sigurðar Sigurjónssonar hrl. ehf. Umsækjandinn hefur verið stundakennari við viðskiptafræðideild Háskóla Íslands frá árinu 2016 og kennt þar almenna viðskiptalögfræði og þætti í fjármálagögfræði. Á árunum 2002 til 2007 var hann aðstoðarsparisjóðsstjóri Sparisjóðs Kópavogs og framkvæmdastjóri verðbréfasviðs Byrs sparisjóðs frá lokum árs 2007 fram í ársbyrjun 2009. Þá hefur hann setið í stjórnnum fyrirtækja, nú síðast í stjórn Íslenskra verðbréfa frá 2018 til 2019.

Jónas Jóhannsson er fæddur 7. nóvember 1962 og er því 56 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1988. Á árunum 2004 til 2005 stundaði hann meistaranám í Evrópurétti við lagadeild Háskólans í Lundi. Þar lauk hann öllum námskeiðum námsleiðarinnar að undanskilinni lokaritgerð. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2000 og sem hæstaréttarlögmaður í janúar 2012. Að embættisprófi loknu í júní 1988 var umsækjandinn settur fulltrúi við Sakadóm Reykjavíkur og fimm mánuðum seinna var hann skipaður í sama starf. Í ágúst 1991 var hann settur héraðsdómari við fimm sýslumanns- og bæjarfógetaembætti á Vestfjörðum og gegndi hann þeirri stöðu út júní 1992, þegar hann var settur héraðsdómari og dómstjóri við nýstofnað embætti Héraðsdóms Vestfjarða. Í desember sama ár hlaut hann skipun í það embætti og í ágúst 1998 fluttist hann til Héraðsdóms Reykjaness. Í febrúar 2006 fluttist hann til Héraðsdóms Reykjavíkur. Frá 1. september 2008 til ársloka 2011 var hann í leyfi frá störfum vegna búsetu erlendis en fékk þá lausn frá embætti að eigin ósk. Frá janúar 2012 hefur hann starfað sem hæstaréttarlögmaður hjá Lagastoð en hann hefur verið meðeigandi að stofunni frá upphafi árs 2019. Auk þess hefur hann rekið eigin lögmannsstofu, JJ

lögmennt ehf., frá mars 2018. Umsækjandinn sat tvívegis í gerðardómi á árunum 2003 og 2004. Á sömu árunum sat hann í nefnd um könnun á veitingu reynslulausnar skv. 40.-42. gr. almennra hegningarlaga og haustið 2009 vann hann að verkefnum á sviði útlendingamála fyrir dómsmálaráðuneytið. Umsækjandinn var stundakennari við Háskólann í Reykjavík árin 2005 og 2006 og kenndi þar alþjóðlegan einkamálarétt á meistarastigi. Hann var jafnframt prófdómari vorið 2008. Vorið 2016, 2018 og 2019 sinnti hann gestakennslu í sáttamiðlun við sálfræðideild Háskóla Íslands og hefur hann flutt fyrirlestra héraðs og erlendis. Umsækjandinn hefur ritað tvær fræðigreinar um lögfræði og er önnur þeirra ritrýnd. Að auki hefur hann ritað tvo pistla um lögfræðileg efni sem birst hafa erlendis. Umsækjandinn var fulltrúi Dómarafélags Íslands 2002 til 2012 gagnvart Haag-ráðstefnunni um alþjóðlegan einkamálarétt vegna framkvæmdar Haag-samningsins um einkaréttarleg áhrif af brotnámi barna til flutnings milli landa, og stofnmeðlimur í The International Hague Network of Judges. Þá var hann fulltrúi Dómarafélagsins árin 2003 til 2008 í samnorrænni nefnd dómara á sviði fjölskylduréttar. Auk þess var hann í forsæti fyrir Íslandsfélagið í Belgíu á árunum 2010 til 2015. Frá september 2017 hefur hann verið formaður gjafsóknarnefndar.

Magnús Björn Brynjólfsson er fæddur 1. ágúst 1953 og er því 66 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1979. Hann lauk prófum í samanburðarlögfræði og alþjóðlegum viðskiptarétti við Uppsalaháskóla árið 1984 og sótti einnig námskeið í einkamálarétti og umhverfisrétti við sama skóla árin 1983 og 1984. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í september 1982 og sem hæstaréttarlögmaður í október 2009. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn í tvö ár sem fulltrúi hjá yfirborgarfégetanum í Reykjavík. Í júní 1981 hóf hann störf sem deildarstjóri hjá Gjaldheimtunni í Reykjavík og starfaði þar í 13 mánuði. Frá janúar 1985 til júní 1986 starfaði hann sem fulltrúi hjá Gylfa Thorlacius hrl. og Svölu Thorlacius hrl., eða þar til hann tók aftur við starfi deildarstjóra hjá Gjaldheimtunni í Reykjavík. Þar starfaði hann til loka árs 1995 þegar hann hóf rekstur eigin lögmannsstofu sem hann hefur síðan rekið á eigin ábyrgð. Umsækjandinn hefur gegnt formannsstarfi í Byggingarsamvinnufélagi Samtaka aldraðra síðustu þrjú árin.

Margrét Gunnlaugsdóttir er fædd 7. maí 1961 og er því 58 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1992 og diplómaprófi í rekstrar- og viðskiptanámi hjá Endurmenntun Háskóla Íslands árið 1999. Í febrúar 2019 lauk hún LL.M-námi í alþjóðlegum og evrópskum viðskiptarétti við Ludwig-Maximilians-háskólann í München. Þá hefur hún sótt mörg námskeið í lögfræði. Hún öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2001 og sem hæstaréttarlögmaður árið 2010. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn sem sérfræðingur hjá dóms- og kirkjumálaráðuneytinu en frá 1993 til 1998 starfaði hún sem sérfræðingur á tekju- og lagaskrifstofu fjármálaráðuneytisins. Frá 2000 til 2003 starfaði hún sem sérfræðingur hjá embætti Tollstjórans í Reykjavík en hóf að því loknu störf sem fulltrúi á lögmannsstofunni DP lögmönnum. Þar starfaði hún þar til hún stofnaði sína eigin lögmannsstofu árið 2005. Þá var hún jafnframt meðeigandi að Acta lögmannsstofu frá 2005 til 2016 og hefur verið meðeigandi að Lögfræðistofu Reykjavíkur frá árinu 2016. Frá hausti 2017 til mars 2019 var hún í námsleyfi vegna meistaranáms. Umsækjandi sat í bráðabirgðastjórn Sparisjóðs Mýrasýslu árin 2009 og 2010 og í úrskurðarnefnd félagsþjónustu- og húsnæðismála árin 2010 til 2013. Þá var hún í stjórn Félags kvenna í lögmenntu árin 2006 til 2010. Hún hefur þrívægis tekið að sér kennslu á námskeiðum hjá Lögmannafélagi Íslands og hefur verið prófdómari við Háskólann í Reykjavík.

Ólafur Helgi Árnason er fæddur 31. desember 1962 og er því 56 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1988 og kennsluréttindanámi frá Kennaraháskóla Íslands árið 2005. Hann hefur sótt ýmis námskeið héraðs og erlendis. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 1993 og sem hæstaréttarlögmaður árið 2008. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn sem fulltrúi við embætti bæjarfógetans í Kópavogi árin 1988 til 1992. Þá starfaði hann hjá Lífeyrissjóði verkfræðinga á árunum 1992 til 1994, þegar hann tók til starfa sem lögmaður hjá Samtökum iðnaðarins. Þar starfaði hann til ársins 2002 en einnig sem sérfræðingur hjá ESA í fjóra mánuði árið 1999. Á árunum 2002 til 2008 starfaði hann hjá Landsbanka Íslands hf. við innheimtur og lögfræðilega ráðgjöf þar til hann tók við starfi skrifstofustjóra á skipulags- og byggingarsviði Hafnarfjarðarbæjar. Frá árinu 2015 hefur hann starfað sem lögmaður hjá embætti ríkislögmanns. Umsækjandinn

hefur sinnt kennslu í lögfræði við ýmsa framhaldsskóla allt frá árinu 1988. Þá hefur hann kennt inngang að lögfræði við verkfræðideild Háskóla Íslands í tvo vetur og sá um námskeið um löggildinguna iðneistara sem haldin voru um land allt á vegum umhverfiráðuneytisins. Umsækjandi sat í nefnd sem endurskoðaði lög og reglur um opinber innkaup á árinu 1999 og nefnd sem skilaði af sér frumvarpi sem varð að lögum nr. 42/2000 um þjónustukaup.

Sólveig Ingadóttir er fædd 16. október 1984 og er því 34 ára. Hún lauk BA-prófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2008 og Mag.jur.-prófi frá sama skóla árið 2010. Hún öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2011 og réttindi til að starfa sem löggiltur fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali árið 2015. Þá hefur hún sótt ýmis námskeið í lögfræði. Frá árinu 2010 hefur hún starfað sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Suðurlands. Árið 2014 kenndi hún á námskeiði Vísdoms um meðferð sakamála. Hún sat í stjórn Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara frá 2011 til 2015 og árin 2017 og 2018, ýmist sem formaður eða varaformaður.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson er fæddur 7. október 1970 og er því 48 ára. Hann lauk embættisprófi frá Háskóla Íslands haustið 1999. Hann lagði stund á réttarsálfræði, útlendingarétt, Evrópurétt og opinbert réttarfar við lagadeild Háskólans í Árósum frá september 2005 til ágúst 2006, en lauk ekki prófum. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í ágúst 2004 og sem hæstaréttarlögmaður í febrúar 2013. Þá hefur hann sótt ýmis námskeið í lögfræði. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn sem löglærður fulltrúi sýslumannsins á Blönduósi frá 1. september 1999 til 15. júní 2002 er hann tók við starfi fulltrúa sýslumannsins á Hvolsvelli. Á báðum þessum stöðum var hann staðgengill sýslumanns. Hann var jafnframt settur sýslumaður á Sauðárkróki og á Siglufirði frá 17. til 21. október 2001, á Blönduósi frá 21. janúar til 15. mars 2002 og í Vík í Mýrdal frá 13. júní til 8. júlí 2005. Þann 1. júlí 2006 hóf hann störf sem fulltrúi á lögmannsstofunni JURIS en frá 1. nóvember 2010 hefur hann verið meðeigandi og framkvæmdastjóri lögmannsstofunnar VERITAS lögmenn. Umsækjandinn átti sæti í almannavarnanefnd Húnavatnssýslna árin 1999 til 2002 og í almannavarnanefnd Rangárvallarsýslu árin 2002 til 2005. Hann var skipaður í nefnd samkvæmt 93. gr. laga nr. 5/1998 um framkvæmd sveitarstjórnarkosninga í Reykhólahreppi 29. maí 2010 og

í Rangárþingi ytra 31. maí 2014. Þá var hann skipaður formaður landskiptanefndar samkvæmt 4. gr. landskiptalaga nr. 46/1941 af hálfu sýslumannsins á Suðurlandi 24. ágúst 2018. Frá árinu 2012 hefur umsækjandinn kennt á námskeiðum Lögmannafélags Íslands fyrir þá sem hyggjast afla sér réttinda til að verða héraðsdómslögmennt en kennslan hefur lotið að aðfarargerðum. Umsækjandinn var varaformaður knattspyrnudeildar UMF Hvatar 2001 og 2002, sat í stjórn Knattspyrnufélags Rangæinga árin 2004 og 2005, var varaformaður aðalstjórnar knattspyrnufélagsins Próttar í Reykjavík 2009 til 2011, meðstjórnandi sama félags árin 2013 til 2015, auk þess sem hann átti sæti í laganefnd félagsins árin 2015 til 2017.

5. Mat á umsækjendum

5.1. Menntun og framhaldsmenntun

Auður Björg Jónsdóttir lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 2005. Auk þess hlaut hún réttindi sem löggiltur fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali árið 2015 og fékk leyfi til að gera eignaskiptayfirlýsingar árið 2018.

Ásgeir Jónsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1986. Hann hlaut réttindi sem fasteigna- og skipasali árið 1995 og fékk leyfi til að gera eignaskiptayfirlýsingar árið 1996. Þá hefur hann sótt ýmis námskeið tengd starfi sínu.

Guðfinnur Stefánsson lauk ML-prófi í lögfræði við Háskólann á Bifröst í september 2008. Hann lauk diplómanámi í afbrotufræði við Endurmenntun Háskóla Íslands árið 2014 og hefur sótt eitt námskeið hjá Lagastofnun Háskóla Íslands.

Guðmundína Ragnarsdóttir lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1995. Auk þess lauk hún námi í opinberri stjórnsýslu og stjórnun frá Endurmenntun Háskóla Íslands og hefur sótt mörg lögfræðinámskeið á vegum Lögmannafélags Íslands og Endurmenntunar Háskóla Íslands.

Halldóra Þorsteinsdóttir lauk meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2010. Hún lauk MBA-námi við viðskiptafræðideild sama skóla árið 2015 og hefur sótt ýmis námskeið, m.a. á vegum dómstólaráðs og Lögmannafélags Íslands.

Hákon Þorsteinsson lauk meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2008. Þá stundaði hann nám í stjórn málafræði eina önn haustið 1999 við sama skóla. Auk

Þess hlaut hann réttindi til að starfa sem fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali í september 2015. Þá hefur hann sótt ýmis námskeið og fyrirlestra, m.a. á vegum Endurmenntunar Háskóla Íslands, Háskólans í Reykjavík og dómstólaráðs.

Ingi Tryggvason lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1989. Hann hefur sótt nokkur námskeið á vegum Lögmannafélags Íslands. Auk þess hlaut hann réttindi til að starfa sem fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali í janúar 1999.

Ingólfur Vignir Guðmundsson lauk meistaraþrófi í lögfræði frá Háskólanum í Reykjavík árið 2015. Hann lauk kandiðatsprófi í viðskiptafræðum frá Háskóla Íslands árið 1986 og öðlaðist löggildingu í verðbréfavíðskiptum árið 1998.

Jónas Jóhannsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1988. Auk þess stundaði hann meistaranám á árunum 2004 til 2005 í Evrópurétti við lagadeild Háskólans í Lundi. Þar lauk hann öllum námskeiðum námsleiðarinnar að undanskilinni lokaritgerð.

Magnús Björn Brynjólfsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1979. Hann lauk prófum í samanburðarlögfræði og alþjóðlegum viðskiptarétti við Uppsalaháskóla árið 1984 og sótti einnig námskeið í einkamálarétti og umhverfisarétti við sama skóla árin 1983 og 1984.

Margrét Gunnlaugsdóttir lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1992 og diplómaprófi í rekstrar- og viðskiptanámi hjá Endurmenntun Háskóla Íslands árið 1999. Í febrúar 2019 lauk hún LL.M-námi í alþjóðlegum og evrópskum viðskiptarétti við Ludwig-Maximilians-háskólann í München. Þá hefur hún sótt endurmenntunarnámskeið á vegum Endurmenntunar Háskóla Íslands, Opna Háskólans í Reykjavík og Lögmannafélags Íslands.

Ólafur Helgi Arnason lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1988 og kennsluréttindanámi frá Kennaraháskóla Íslands árið 2005. Auk þess hefur hann sótt ýmis námskeið héraðs og erlendis.

Sólveig Ingadóttir lauk meistaraþrófi í lögfræði frá lagadeild Háskóla Íslands árið 2010. Auk þess hlaut hún réttindi til að starfa sem löggiltur fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali á árinu 2015. Þá hefur hún setið námskeið á vegum dómstólaráðs.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands haustið 1999. Hann lagði stund á réttarsálfræði, útlendingarétt, Evrópurétt og

sakamálaréttarfar við lagadeild Háskólans í Árósum frá september 2005 til ágúst 2006, án próftöku. Þá hefur hann sótt ýmis námskeið á vegum Endurmenntunar Háskóla Íslands og Lögmannafélags Íslands.

5.1.1. Menntun og framhaldsmenntun – samanburður

Samkvæmt framangreindu hafa allir umsækjendur lokið hefðbundnu fimm ára háskólanámi í lögfræði. Mat í þessum kafla lýtur því að viðbótarnámi sem nýtist umsækjendum. Þess skal þó getið að hvorki hefur verið lagt efnislegt mat á lagadeildir þar sem umsækjendur hafa lokið viðbótarnámi né sérstakt mat á námsbrautir eða námsgráður í lögfræði.

Að þessu virtu stendur *Margrét* öðrum umsækjendum framar í þessum þætti matsins, en hún hefur lokið meistaraþáttu í lögfræði að loknu embættisprófi og diplómaprófi í rekstrar- og viðskiptanámi. Auk þess hefur hún sótt endurmenntunarnámskeið. Næst koma jöfn *Halldóra* og *Ingólfur Vignir*, en bæði hafa þau lokið öðru námi til viðbótar laganámi. Á eftir þeim koma *Jónas* og *Magnús Björn* og er ekki ástæða til að gera upp á milli þeirra. Báðir hafa þeir lokið frekara námi í lögfræði með prófum frá erlendum háskólum, án viðbótargráðu. Því næst kemur *Ólafur Helgi* sem hefur lokið kennsluréttindanámi frá Kennaraháskóla Íslands. Síðan koma *Guðfinnur* og *Guðmundína* sem bæði hafa lokið lengri námsleiðum í endurmenntun og verður ekki gert upp á milli þeirra. Þá kemur *Þórhallur Haukur* sem stundaði nám við lagadeild erlends háskóla, en þreytti ekki próf. Næstur kemur *Hákon* sem hefur lokið prófum sem hluta af BA-gráðu. Loks koma *Auður Björg*, *Ásgeir*, *Ingi* og *Sólveig* sem öll hafa sótt styttri námskeið.

5.2. Reynsla af dómstörfum

Auður Björg Jónsdóttir hefur ekki reynslu af dómstörfum.

Ásgeir Jónsson hefur ekki reynslu af dómstörfum.

Guðfinnur Stefánsson starfaði um fjögurra mánaða skeið sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Reykjavíkur á árinu 2008, en hefur frá upphafi árs 2009 starfað sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Vesturlands, að frátöldu tímabilinu 1. febrúar til 30. júní 2014, er hann var settur dómari við Héraðsdóm Reykjavíkur. Þar

sinnti hann bæði saka- og einkamálum. Hann hefur því verið aðstoðarmaður dómara í um tíu og hálf ár og settur héraðsdómari í fimm mánuði.

Guðmundína Ragnarsdóttir hefur ekki reynslu af dómstörfum.

Halldóra Þorsteinsdóttir starfaði sem aðstoðarmaður dómara við Hæstarétt Íslands í um þrjú og hálf ár árin 2014 til 2017.

Hákon Þorsteinsson hóf störf sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Reykjaness vorið 2010. Því starfi gegndi hann til febrúar 2018, að frátöldu þriggja mánaða tímabili á árinu 2014 þegar hann var settur héraðsdómari við sama dómstól. Sem settur héraðsdómari hafði hann til meðferðar saka- og einkamál og kröfur um beinar aðfarargerðir. Frá janúar 2018 hefur hann gegnt starfi aðstoðarmanns dómara við Landsrétt. Hann hefur því verið aðstoðarmaður dómara í um níu ár og settur héraðsdómari í þrjú mánuði.

Ingi Tryggvason starfaði sem fulltrúi við Héraðsdóm Vesturlands frá janúar 1994 til desember 1998 eða í fimm ár. Á þeim tíma var hann jafnframt settur héraðsdómari til að fara með einstök mál og settur héraðsdómari tímabundið við sama dómstól oft en einu sinni, svo og við Héraðsdóm Austurlands. Hann hefur verið meðdómsmaður í nokkrum fjölda mála og verið skipaður matsmaður í mörgum málum.

Ingólfur Vignir Guðmundsson hefur ekki reynslu af dómstörfum.

Jónas Jóhannsson var settur fulltrúi við Sakadóm Reykjavíkur 1988 og síðar það ár skipaður í starfið. Í ágúst 1991 var hann settur héraðsdómari og síðan skipaður héraðsdómari í desember 1992. Því embætti gegndi hann óslitið fram á haust 2008. Hefur hann þannig verið héraðsdómari samtals í 17 ár, að frátöldu níu mánaða tímabili sem hann var í námsleyfi. Á þessum tíma fékkst hann við meðferð einkamála og, í enn ríkari mæli, meðferð sakamála, auk annarra dómstarfa. Þá hefur hann tvívegis setið í gerðardómi.

Magnús Björn Brynjólfsson hóf störf sem fulltrúi yfirborgardómarans í Reykjavík að loknu embættisprófi 1979 og gegndi því starfi í tvö ár.

Margrét Gunnlaugsdóttir hefur ekki reynslu af dómstörfum.

Ólafur Helgi Árnason starfaði sem fulltrúi við embætti bæjarfógetans í Kópavogi að loknu embættisprófi í júní 1988 til loka árs 1992 eða í fjögur og hálf ár.

Sólveig Ingadóttir hefur starfað sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Suðurlands frá árinu 2010, eða í rúm níu ár.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson hefur ekki reynslu af dómstörfum.

5.2.1. *Reynsla af dómstörfum – samanburður*

Nokkrir umsækjendur hafa reynslu af dómstörfum, mismunandi mikla þó, en aðrir hafa enga slíka reynslu. Við mat á dómstörfum verður litið til tímalengdar dómstarfa og eðlis og fjölbreytni starfanna, auk innsendra gagna umsækjenda og opinberra gagna, þar á meðal dóma sem sætt hafa áfrýjun. Einnig er litið til starfa umsækjenda sem fulltrúa eða aðstoðarmanna dómara og þess hvort umsækjendur hafi verið aðstoðarmenn dómara við héraðsdóm, í Landsrétti eða í Hæstarétti. Þau störf hafa þó minna vægi en störf þeirra sem sjálfstæðir héraðsdómarar. Þá er litið til þess hvort umsækjendur hafi fengið setningu sem héraðsdómarar. Þegar mat er lagt á reynslu þeirra sem störfuðu sem fulltrúar og dómarar fyrir réttarfarsbreytingarnar 1. júlí 1992 er tekið tillit til þess að langt er um liðið og reglur á öllum sviðum réttarfars gjörbreyttar.

Samkvæmt framanrituðu hefur *Jónas* lengsta reynslu umsækjenda sem héraðsdómari, eða samtals í rúm 16 ár, og stendur því efstur í þessum matsþætti þótt rúmur áratugur sé nú liðinn frá því að hann fékkst við dómstörf. Á eftir honum koma *Guðfinnur* og *Hákon* jafnsettir. *Guðfinnur* hefur starfað sem aðstoðarmaður dómara í rúm tíu og hálf ár og verið settur héraðsdómari í fimm mánuði. *Hákon* hefur starfað sem aðstoðarmaður í Landsrétti í rúmlega eitt og hálf ár og sem aðstoðarmaður héraðsdómara í rúmlega sjö og hálf ár. Þá hefur hann verið settur héraðsdómari í þrjá mánuði. Næstur er *Ingi*, en hann starfaði sem fulltrúi við Héraðsdóm Vesturlands í fimm ár og var á sama tíma jafnframt settur héraðsdómari, bæði til að fara með einstök mál, sem og tímabundið í rúma tvo mánuði. Þá hefur hann verið meðdómsmaður í um tíu málum. Á eftir honum kemur *Sólveig* sem hefur starfað sem aðstoðarmaður héraðsdómara í rúm níu ár. Þá kemur *Halldóra*, en hún var aðstoðarmaður dómara í Hæstarétti í um þrjú og hálf ár. Á eftir henni kemur *Ólafur Helgi* og þá *Magnús Björn*, en þeir störfuðu báðir sem fulltrúar fyrir réttarfarsbreytinguna 1992. *Ólafur Helgi* starfaði þó við embætti bæjarfógeta í Kópavogi í sex mánuði eftir

réttarfarsbreytinguna. Aðrir umsækjendur hafa enga reynslu af dómstörfum, en þau eru *Auður Björg, Ásgeir, Guðmundína, Ingólfur Vignir, Margrét og Þórhallur Haukur*.

5.3. *Reynsla af lögmannsstörfum*

Auður Björg Jónsdóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2006 og fyrir Hæstarétti Íslands 2014. Að loknu laganámi starfaði hún hjá Jóni Egilssyni hrl. sem fulltrúi en hefur verið sjálfstætt starfandi lögmaður frá hausti 2015. Hún hefur bæði reynslu af sakamálum og einkamálum og hefur starfað sem lögmaður í um það bil 13 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í fimm ár.

Ásgeir Jónsson öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 1990, fékk leyfi til að flytja mál í Hæstarétti Íslands skv. 2. mgr. 9. gr. laga nr. 61/1942 árið 1998 og hæstaréttarlögmannsréttindi 2008. Umsækjandinn hefur því starfað sem lögmaður í 26 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í 11 ár. Á lögmannstíma sínum hefur hann aðallega fengist við einkamál, en jafnframt verið verjandi í sakamálum og réttargæslumaður brotaþola.

Guðfinnur Stefánsson hefur ekki reynslu af lögmannsstörfum.

Guðmundína Ragnarsdóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi 1998 og hefur flutt eitt prófmál fyrir Landsrétti. Hún hefur starfað sem lögmaður frá árinu 2002, þar af sem sjálfstætt starfandi lögmaður frá upphafi árs 2011. Fram til ársins 2011 starfaði hún aðallega við innheimtu, fjármuna- og samningarétt, en frá þeim tíma hefur hún unnið mikið á sviði fasteignaréttar. Lögmannsferill hennar spannar því um það bil 17 ár.

Halldóra Þorsteinsdóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi í janúar 2011. Hún starfaði sem fulltrúi á lögmannsstofu í þrjú og hálf ár að loknu laganámi 2010 til loka árs 2013.

Hákon Þorsteinsson öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2009. Á árunum 2009 til 2010 starfaði hann sem fulltrúi á lögmannsstofu.

Ingi Tryggvason öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 1991 og sem hæstaréttarlögmaður í nóvember 2013. Hann starfaði sem deildarlögfræðingur við embætti lögreglustjórans í Reykjavík frá júní 1989 til apríl 1993, lengst af við ávana- og fíkniefnadeild. Þar sinnti hann m.a. sækjandastörfum. Frá febrúar 1999 hefur hann

verið sjálfstætt starfandi lögmaður, eða í rúm 20 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í tæp sex ár. Hefur hann jöfnum höndum fengist við einkamál og sakamál.

Ingólfur Vignir Guðmundsson öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í janúar 2016 og hefur síðan starfað sem fulltrúi á lögmannsstofu.

Jónas Jóhannsson öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2000 og sem hæstaréttarlögmaður 2012. Síðan hefur hann starfað sem lögmaður og spannar sá ferill hans um sjö og hálf t. Í því starfi hefur hann lagt sig sérstaklega eftir málum á sviði mannréttinda, stjórnisýsluréttar, vinnuréttar, skaðabótaréttar og barna- og fjölskylduréttar.

Magnús Björn Brynjólfsson öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 1982 og sem hæstaréttarlögmaður í október 2009. Hann starfaði sem fulltrúi á lögmannsstofu frá janúar 1985 til júní 1986 og hefur rekið eigin lögmannsstofu frá upphafi árs 1996. Umsækjandinn hefur því starfað sem lögmaður í um 24 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í tæp 10 ár.

Margrét Gunnlaugsdóttir öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2001 og sem hæstaréttarlögmaður 2010. Hún starfaði sem fulltrúi á lögmannsstofu árin 2003 til 2005 er hún stofnaði eigin lögmannsstofu. Síðan þá hefur hún verið sjálfstætt starfandi lögmaður, að frátöldu námsleyfi frá hausti 2017 til mars 2019. Hún hefur haft lögmennsku að aðalstarfi í um 15 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í átta ár. Helsta sérsvið hennar í lögmennsku hefur verið fjölskyldu- og sifjaréttur.

Ólafur Helgi Árnason öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 1993 og sem hæstaréttarlögmaður 2008. Hann starfaði sem lögmaður hjá Samtökum iðnaðarins árin 1994 til 2002 er hann tók við starfi hjá Landsbanka Íslands hf. Þar starfaði hann til ársins 2008 og flutti flest mál bankans fyrir héraðsdómstólum landsins. Hann sinnti einnig verkefnum bæjarlögmanns í Hafnarfirði á árunum 2014 til 2015, þar með talið málflutningi. Þá hefur hann starfað hjá embætti ríkislögmanns frá árinu 2015. Hann hefur því starfað sem lögmaður að aðalstarfi í um tíu ár.

Sólveig Ingadóttir öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2011 en hefur ekki reynslu af lögmannsstörfum.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2004 og sem hæstaréttarlögmaður í febrúar 2013. Hann starfaði sem löglerður fulltrúi

sýslumanns frá september 1999 til 1. júlí 2006. Þá starfaði hann sem fulltrúi á lögmannsstofu frá þeim degi til 1. nóvember 2010 en eftir það hefur hann rekið eigin lögmannsstofu ásamt öðrum. Hefur hann bæði flutt einkamál og sakamál fyrir dómstólum. Lögmannsferill hans spannar því 13 ár, þar af tæp níu ár sem hæstaréttarlögmaður. Auk þess sinnti hann sækjandastörfum í sakamálum sem fulltrúi sýslumanns í tæp sjö ár en hluta þess verða gerð skil í kafla 5.4, um reynslu af stjórnsýslustörfum.

5.3.1. *Reynsla af lögmannsstörfum – samanburður*

Eins og að framan greinir hafa ýmsir umsækjenda allt frá svólítilli lögmannsreynslu og upp í mjög mikla reynslu á þessu sviði.

Dómnefndin hefur við matið tekið tillit til fjölbreytni í lögmannsstörfum, mismunandi eðlis starfa umsækjenda og fjölda og mikilvægis dómsmála sem viðkomandi hefur fengist við. Hefur í því sambandi verið gætt að innsendum gögnum umsækjenda og opinberum upplýsingum. Við mat á fjölbreytni hefur jafnframt verið gætt að því hvort umsækjendur séu með réttindi til málflutnings fyrir Hæstarétti. Við samanburð verður, eins og varðandi dómstörf, litið til starfsaldurs. Varðandi starfsaldur verður litið til fulltrúastarfa á lögmannsstofum í kjölfar lokaprófs. Að því er varðar málflutningsreynslu hafa sækjandastörf verið metin á sama hátt í þessum þætti. Einnig hefur verið tekið tillit til þess að sumir umsækjenda sinntu samhliða lögmannsstörfum viðfangsefnum er snúa meðal annars að stjórnsýslu og er sá hluti starfanna metinn í viðeigandi þáttum hæfnismatsins.

Ásgeir, Ingi og Magnús Björn standa öðrum umsækjendum frammar í þessum þætti hæfnismats. Ásgeir hefur starfað sem lögmaður í 26 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í 11 ár, en hann rak eigin lögmannsstofu í 15 ár. Ingi hefur sinnt lögmennsku að aðalstarfi í rúmlega 20 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í tæp sex ár. Að auki sinnti hann sækjandastörfum um tíma. Magnús Björn hefur einnig sinnt lögmannsstörfum að aðalstarfi í 24 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í 10 ár. Allir hafa þeir sinnt fjölbreyttum lögmannsstörfum. Næstur þeim kemur Þórhallur Haukur. Hann hefur sinnt fjölbreyttum lögmannsstörfum í 13 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í níu ár. Auk þess sinnti hann um árábil sækjandastörfum sem

fulltrúi sýslumanns. Þá kemur *Auður Björg* sem sinnt hefur fjölbreyttum lögmannsstörfum í 13 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í fimm ár. Á eftir henni kemur *Margrét* sem hefur haft lögmennsku að aðalstarfi í um 15 ár, þar af sem hæstaréttarlögmaður í átta ár, en störf hennar hafa beinst að tiltölulega afmörkuðum réttarsviðum. Næstur kemur *Ólafur Helgi* sem sinnt hefur lögmannsstörfum að aðalstarfi í rúm 10 ár, þar af í rúm fjögur ár sem hæstaréttarlögmaður hjá embætti ríkislögmanns, auk þess sem hann sinnti lögmannsstörfum hjá Samtökum iðnaðarins, Landsbanka Íslands hf. og hjá bæjarlögmanni í Hafnarfirði. Þá kemur *Guðmundína* sem hefur gegnt starfi lögmanns í um 17 ár, en störf hennar hafa beinst að tiltölulega afmörkuðum réttarsviðum. Á eftir henni kemur *Jónas*, og síðan jafnsett *Halldóra* og *Ingólfur Vignir* og þá *Hákon*. Aðrir umsækjendur hafa ekki reynslu í þessum þætti hæfnismats, en þau eru *Guðfinnur* og *Sólveig*.

5.4. Reynsla af stjórnarsýslustörfum

Auður Björg Jónsdóttir hefur verið formaður kærunefndar húsamála frá árinu 2013. Nefndin úrskurðar eða gefur álit í allt að 133 málum á ári. Þá hefur hún setið í mannanafnanefnd frá árinu 2018. Hún hefur því m.a. leitt annasama stjórnarsýslunefnd í sex ár.

Ásgeir Jónsson gegndi starfi gjaldheimtustjóra Suðurnesja frá desember 1987 til maí 1990. Umsækjandinn undirbjó kosningu fyrir nýtt nafn á sameinuðu sveitarfélagi Keflavíkur, Njarðvíkur og Hafna og var jafnframt formaður kjörstjórnar. Hann var varamaður í félagsmálaráði Reykjanesbæjar 1994 til 1998 og sat nánast alla fundi ráðsins. Í ágúst 1999 var umsækjandinn skipaður formaður í umsjónarnefnd fólksbifreiða á Suðurnesjum og gegndi hann því starfi til ársins 2002. Hann hafði því stjórnarsýslustarf að aðalstarfi í tvö og hálf ár og hefur setið í tveimur stjórnarsýslunefndum.

Guðfinnur Stefánsson hefur ekki reynslu af stjórnarsýslustörfum.

Guðmundína Ragnarsdóttir starfaði frá árinu 1995 til 2000 hjá Innheimtustofnun sveitarfélaga. Árin 2000 til 2001 starfaði hún hjá skattstjóranum í Reykjanesumdæmi. Hún hefur þannig haft stjórnarsýslustarf að aðalstarfi í um sjö ár.

Halldóra Þorsteinsdóttir hefur starfað við áfrýjunarnefnd neytendamála frá árinu 2012, fyrst sem ritari og svo sem aðalmaður frá september 2013. Þá hefur hún verið formaður nefndarinnar frá árinu 2016. Frá nóvember 2017 til mars 2019 var hún auk þess varaformaður fjölmiðlanefndar. Auk þess hefur hún setið í námsráði og rannsóknarráði lagadeildar Háskólans í Reykjavík. Hún hefur því setið sem aðalmaður og síðar formaður í tveimur annasömum stjórnarsýslunefndum um sex ára skeið.

Hákon Þorsteinsson hefur ekki reynslu af stjórnarsýslustörfum.

Ingi Tryggvason starfaði sem aðalfulltrúi hjá sýslumanninum í Borgarnesi og staðgengill sýslumanns frá maí til desember 1993. Hann sat í barnaverndarnefnd Reykjavíkur frá árinu 1990 til 1993 og var formaður rannsóknarnefndar sjóslysa frá 1. september 2000 til 1. júní 2013. Frá þeim degi hefur hann setið í rannsóknarnefnd samgönguslysa og er nú varaformaður nefndarinnar. Hann hefur þrisvar verið skipaður í nefnd samkvæmt 93. gr. laga nr. 5/1998 um framkvæmd sveitarstjórnarkosninga og jafnoft skipaður formaður landskiptanefndar samkvæmt 4. gr. landskiptalaga nr. 46/1941. Þá hefur hann verið formaður yfirkjörstjórnar í Norðvesturkjördæmi frá árinu 2017 og stjórnað undirbúningi og framkvæmd kosninga til Alþingis sem slíkur. Frá árinu 2014 hefur hann setið í úrskurðarnefnd um leiðréttingu verðtryggðra fasteignalána, sbr. lög nr. 35/2014. Ingi hefur því töluverða reynslu af fjölbreyttum stjórnarsýslustörfum.

Ingólfur Vignir Guðmundsson hefur ekki reynslu af stjórnarsýslustörfum.

Jónas Jóhannsson sat í nefnd á vegum dómsmálaráðherra um könnun á veitingu reynslulausna á árunum 2003 til 2004 og vann að verkefnum á sviði útlendingamála fyrir ráðuneyti dómsmála árið 2009. Frá hausti 2017 hefur hann verið formaður gjafsóknarnefndar.

Magnús Björn Brynjólfsson starfaði sem deildarstjóri hjá Gjaldheimtunni í Reykjavík í rúmt ár frá 1981 til 1982 og aftur í tíu og hálf ár frá 1986 til 1995. Hann hefur því haft stjórnarsýslustarf að aðalstarfi í um tíu og hálf ár.

Margrét Gunnlaugsdóttir hóf störf sem sérfræðingur hjá dóms- og kirkjumálaráðuneytinu að loknu laganámi árið 1992. Í því starfi leysti hún meðal annars tímabundið af ritstjóra Stjórnartíðinda og Lögbirtingablaðs. Frá 1993 til 1998

starfaði hún sem sérfræðingur á tekju- og lagaskrifstofu fjármálaráðuneytisins og sinnti helst málefnum á sviði skatta- og lífeyrissjóðamála. Þá starfaði hún sem sérfræðingur hjá embætti Tollstjórans í Reykjavík frá árinu 2000 til 2003. Auk þess sat hún í úrskurðarnefnd félagsþjónustu- og húsnæðismála árin 2010 til 2013. Hún gegndi stjórnsýslustarfi að aðalstarfi í um tíu ár og hefur setið í einni stjórnsýslunefnd.

Ólafur Helgi Árnason starfaði sem skrifstofustjóri á skipulags- og byggingarsviði Hafnarfjarðarbæjar árin 2008 til 2015, eða í sjö ár, en hluti af störfum hans var málflutningsstörf, sbr. kafla 5.3. Þá sat hann í úrskurðarnefnd á vegum Neytendasamtakanna og prófnefnd mannvirkjahönnuða er hann starfaði fyrir Samtök iðnaðarins. Fyrir síðastgreind samtök starfaði hann jafnframt sem sérfræðingur hjá ESA í fjóra mánuði árið 1999.

Sólveig Ingadóttir hefur ekki reynslu af stjórnsýslustörfum.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson starfaði sem löglærður fulltrúi sýslumannsins á Blönduósi frá september 1999 til júní 2002 er hann tók við starfi fulltrúa sýslumannsins á Hvolsvelli þar sem hann starfaði allt fram til 1. júlí 2006. Á báðum þessum stöðum var hann staðgengill sýslumanns. Hann var jafnframt settur sýslumaður á Sauðárkróki og á Siglufirði frá 17. til 21. október 2001, á Blönduósi frá 21. janúar til 15. mars 2002 og í Vík í Mýrdal frá 13. júní til 8. júlí 2005. Hann átti sæti í almannavarnanefnd Húnavatnssýslna árin 1999 til 2002 og í almannavarnanefnd Rangárvallarsýslu árin 2002 til 2005. Hann var skipaður í nefnd samkvæmt 93. gr. laga nr. 5/1998 um framkvæmd sveitarstjórnarkosninga í Reykhólahreppi 29. maí 2010 og í Rangárþingi ytra 31. maí 2014. Þá var hann skipaður formaður landskiptanefndar samkvæmt 4. gr. landskiptalaga nr. 46/1941 af hálfu sýslumannsins á Suðurlandi 24. ágúst 2018. Hann gegndi því stjórnsýslustarfi í sjö ár en hluti af því fólst í málflutningi, sbr. kafla 5.3. Þá hefur hann setið í stjórnsýslunefndum.

5.4.1. Reynsla af stjórnsýslustörfum – samanburður

Til grundvallar samanburði var lögð tímalengd aðalstarfs, það hversu góður undirbúningur undir dómara starf viðkomandi starf væri, reynsla af starfi stjórnsýslunefnda og eftir atvikum af formennsku í þeim og umfang starfs slíkra nefnda. Með vísan til framangreinds stendur *Margrét* fremst í þessum matsþætti og

Þá *Magnús Björn*, en bæði hafa þau sinnt stjórnáslustörfum að aðalstarfi í rúman áratug. Störf *Margrétar* voru margbreytileg auk þess sem hún hefur setið í einni stjórnáslunefnd. Næst koma jafnsett *Guðmundína*, *Ólafur Helgi* og *Þórhallur Haukur* sem einnig hafa um árabíl sinnt stjórnáslustarfi að aðalstarfi. Á eftir þeim koma *Ásgeir* og *Ingi*. Því næst koma jafnsettar *Auður Björg* og *Halldóra*. Á eftir þeim kemur *Jónas*. Aðrir umsækjendur hafa ekki reynslu sem skiptir hér máli, það eru *Guðfinnur*, *Hákon*, *Ingólfur Vignir* og *Sólveig*.

5.5. Reynsla af fræðistörfum o.fl.

5.5.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf

Auður Björg Jónsdóttir hefur kennt leigurétt sem stundakennari við lagadeild Háskóla Íslands frá haustinu 2005 og á málstofu um fjöleignarhúsalög árið 2017 við sömu deild.

Ásgeir Jónsson hefur hvorki kennt á háskólastigi né sinnt öðrum akademískum störfum, en hann kenndi tvisvar lögfræði á námskeiði við Fjölbrotaskóla Suðurnesja.

Guðfinnur Stefánsson sinnti stundakennslu við Háskólann á Bifröst í sakamálaréttarfari árin 2014 og 2015 og var prófdómari við Háskólann á Bifröst árin 2009 til 2014. Hann hefur því verið stundakennari í tvær annir.

Guðmundína Ragnarsdóttir hefur hvorki kennt á háskólastigi né sinnt annarri kennslu.

Halldóra Þorsteinsdóttir hefur starfað við lagadeild Háskólans í Reykjavík frá árinu 2017, fyrst sem sérfræðingur en sem lektor frá árinu 2018, og sinnt þar meðal annars kennslu í sakamálaréttarfari, fjármunarétti, fjölmiðlarétti, félagarétti og neytendarétti. Frá hausti 2019 hefur hún jafnframt sinnt kennslu í einkamálaréttarfari. Þá hefur hún verið stundakennari við lagadeild Háskóla Íslands í fjölmiðlarétti og almennum viðskipta- og neytendarétti frá árinu 2015. Hún hefur jafnframt kennt á löggingarnámskeiði Iðunnar fræðsluseturs frá árinu 2011. Þá hefur hún verið prófdómari við Háskólann í Reykjavík frá árinu 2015 og við Opna háskólann á þessu ári. Hún hefur því verið lektor og sérfræðingur í tvö ár, en þar á undan var hún stundakennari í tvö ár.

Hákon Þorsteinsson starfaði sem stundakennari við lagadeild Háskólans á Bifröst árin 2015 til 2018, í kröfurétti, skaðabótarétti og inngangi að réttarfari. Hann var prófdómari við sömu lagadeild og lagadeild Háskólans í Reykjavík 2017. Hann hefur því verið stundakennari í þrjú ár.

Ingi Tryggvason hefur hvorki kennt á háskólastigi né sinnt annarri kennslu.

Ingólfur Vignir Guðmundsson hefur verið stundakennari við viðskiptafræðideild Háskóla Íslands frá árinu 2016 og annast þar kennslu í almennri viðskiptalögfræði og þáttum í fjármálalögfræði. Hann hefur því verið stundakennari í þrjú ár.

Jónas Jóhannsson var stundakennari við Háskólann í Reykjavík veturinn 2005 til 2006 og kenndi þar alþjóðlegan einkamálarétt á meistarastigi. Hann var jafnframt prófdómari í sömu grein árið 2008. Vorin 2016, 2018 og 2019 sinnti hann gestakennslu við sálfræðideild Háskóla Íslands og hefur að auki flutt fyrirlestra á sviði barnaréttar og alþjóðlegs fjölskylduréttar við Háskólann á Akureyri og Háskóla Íslands.

Magnús Björn Brynjólfsson hefur hvorki kennt á háskólastigi né sinnt annarri kennslu.

Margrét Gunnlaugsdóttir hefur þrisvar kennt á námskeiðum hjá Lögmannafélagi Íslands og hefur verið prófdómari í fjölskyldurétti við Háskólann í Reykjavík.

Ólafur Helgi Arnason hefur sinnt kennslu í lögfræði við Verzlunarskóla Íslands frá árinu 2005, en einnig við Fjölbautaskólann við Ármúla, Iðnskólann í Reykjavík og Iðnskólann í Hafnarfirði. Þá hefur hann kennt inngang að lögfræði við verkfræðideild Háskóla Íslands í tvo vetur og sá um námskeið um löggildingu iðnmeistara sem haldin voru um land allt á vegum umhverfisráðuneytisins.

Sólveig Ingadóttir hefur ekki fengist við kennslu á háskólastigi en sinnti kennslu fyrir starfsmenn dómstólanna árið 2014.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson hefur frá árinu 2012 kennt á námskeiðum Lögmannafélags Íslands fyrir þá sem hyggjast afla sér réttinda til að verða héraðsdómslögmennt, en kennslan hefur lotið að aðfarargerðum.

5.5.1.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf – samanburður

Við mat á umsækjendum er lagt til grundvallar að þeir sem hafa gegnt akademísku starfi að aðalstarfi hafi reynslu af öllum þáttum starfsins. Við mat á stundakennslu er horft til ábyrgðar á námskeiðum eða hluta þeirra, umfangs kennslu og tímalengdar.

Með vísan til framangreinds stendur *Halldóra* fremst hvað þennan þátt hæfnismats varðar, en hún hefur verið lektor og sérfræðingur að aðalstarfi í tvö ár. Þar á undan hafði hún verið stundakennari í tvö ár. Næst henni stendur *Auður Björg*, en hún hefur verið stundakennari í 14 ár. Því næst koma jafnsettir *Hákon*, *Ingólfur Vignir* og *Ólafur Helgi*, en tveir þeir fyrstnefndu hafa sinnt stundakennslu á háskólastigi í þrjú ár. Sá síðastnefndi hefur hins vegar kennt lögfræði í framhaldsskólum í um 14 ár og í tvo vetur við verkfræðideild Háskóla Íslands. Á eftir þeim koma jöfn *Guðfinnur*, *Jónas*, *Margrét* og *Þórhallur Haukur* og þá *Ásgeir* og *Sólveig* sem einnig eru jafnsett. Aðrir umsækjendur hafa ekki reynslu sem skiptir hér máli, en þau eru *Guðmundína*, *Ingi* og *Magnús Björn*.

5.5.2. Útgefnar greinar og bækur, ritstjórn o.fl.

Auður Björg Jónsdóttir hefur ritað tvær greinar um lögfræði og er önnur þeirra ritrýnd. Þá hefur hún tvisvar sinnum flutt erindi á Þjóðarspeglinum.

Halldóra Þorsteinsdóttir ritaði bókina „Fjölmiðlaréttur“ ásamt öðrum. Hún hefur ritað sjö ritrýndar greinar, þar af þrjár ásamt meðhöfundum. Jafnframt hefur hún ritað tvær óritrýndar greinar ásamt meðhöfundum. Skrif hennar eru einkum á sviði fjölmiðlaréttar, neytendaréttar og félagaréttar. Auk þess hefur hún verið ritstjóri Tímarits Lögréttu frá árinu 2018. Hún hefur flutt erindi og fyrirlestra um lögfræðileg málefni hérlendis og erlendis.

Jónas Jóhannsson hefur skrifað tvær greinar um lögfræði, þar af er önnur ritrýnd og hin birtist áður en ritrýni var almennt tekin upp. Auk þess hefur hann ritað tvo pistla um lögfræði á sviði barna- og fjölskylduréttar sem birst hafa erlendis. Hann hefur haldið nokkra fyrirlestra um lögfræðileg efni.

Ólafur Helgi Árnason hefur ekki skrifað greinar um lögfræði en hefur þó flutt eitt erindi á Þjóðarspeglinum.

Aðrir umsækjendur, þ.e. *Ásgeir Jónsson, Guðfinnur Stefánsson, Guðmundína Ragnarsdóttir, Hákon Þorsteinsson, Ingi Tryggvason, Ingólfur Vignir Guðmundsson, Magnús Björn Brynjólfsson, Margrét Gunnlaugsdóttir, Sólveig Ingadóttir* og *Þórhallur Haukur Þorvaldsson* tilgreina hvorki í umsókn sinni útgefnar bækur né greinar um lögfræði.

5.5.2.1. Útgefnar greinar og bækur, ritstjórn o.fl. – samanburður

Eins og að framan greinir er við mat á þessum þætti fyrst og fremst horft til ritrýnds efnis og framlags til lögfræðinnar sem fræðigreinar, fjölda greina og bóka eða bókarkafila. Efni er að meginstefnu til metið einu sinni, jafnvel þótt það hafi verið gefið út eða kynnt á fleiri en einum vettvangi. Þá eru óritrýndar greinar byggðar á námsritgerðum ekki metnar sérstaklega.

Halldóra hefur ein umsækjenda ritað ritrýnda bók ásamt öðrum og ritrýndar fræðigreinar, þótt meirihluti þess sé ásamt meðhöfundi. Ritverkin eru umfangsmikil, spanna nokkur réttarsvið og hafa ótvírætt fræðilegt gildi. Að þessu virtu stendur *Halldóra* langt framur öðrum umsækjendum í þessum þætti. Næst henni kemur *Jónas* og þá *Auður Björg*. Loks kemur *Ólafur Helgi*.

5.6. Reynsla af stjórnun

Auður Björg Jónsdóttir hefur verið formaður kærunefndar húsamála frá árinu 2013. Hún sat í stjórn ALM verðbréfa hf. frá árinu 2010 til loka árs 2014 og Félagskvemma í lögmennsku frá 2010 til 2013, en hún gegndi þar formennsku frá 2012.

Ásgeir Jónsson gegndi starfi gjaldheimtustjóra Suðurnesja í tvö og hálf ári og rak eigin lögfræðistofu í tæp 15 ár. Hann sat í stjórn Háskólabíós árin 1985 til 1987 og var formaður umsjónarnefndar fólksbifreiða á Suðurnesjum frá 1999 til 2002.

Guðfinnur Stefánsson var yfirmaður hraðsendingardeildar UPS á Íslandi hjá TVG Zimsen á árunum 2000 til 2003.

Guðmundína Ragnarsdóttir hefur verið sjálfstætt starfandi lögmaður frá upphafi árs 2011, en á árunum 2005 til 2010 starfaði hún sem framkvæmdastjóri Kollektu hf. Hún var varaformaður Golfklúbbsins Odds á Urriðavelli í rúm átta ár, er

varaformaður aganefndar klúbbsins og var formaður kvennanefndar klúbbsins í nær átta ár. Hún er jafnframt formaður aganefndar Golfsambands Íslands.

Halldóra Þorsteinsdóttir hefur verið formaður áfrýjunarnefndar neytendamála frá árinu 2016. Frá nóvember 2017 til mars 2019 var hún jafnframt varaformaður fjölmiðlanefndar.

Hákon Þorsteinsson var formaður Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara um tveggja ára skeið.

Ingi Tryggvason var staðgengill sýslumanns í nokkra mánuði á árinu 1993 og hefur rekið eigin lögmannsstofu og fasteignasölu frá byrjun árs 1999. Hann var formaður rannsóknarnefndar sjóslysa frá 1. september 2000 til 1. júní 2013. Frá þeim degi hefur hann setið í rannsóknarnefnd samgönguslysa og er nú varaformaður nefndarinnar. Hann hefur verið formaður yfirkjörstjórnar í Norðvesturkjördæmi frá 2017 og stjórnað undirbúningi og framkvæmd kosninga til Alþingis sem slíkur. Hann var formaður fulltrúaráðs sjálfstæðisfélaganna í Mýrasýslu í um 10 ár og jafn lengi í stjórn kjördæmisráðs Sjálfstæðisflokksins í Norðvesturkjördæmi, en þar var hann formaður síðustu árin. Þá hefur hann setið í stjórn Lionsklúbbs Borgarness, meðal annars sem formaður.

Ingólfur Vignir Guðmundsson starfaði sem aðstoðarsparisjóðsstjóri Sparisjóðs Kópavogs árin 2002 til 2007 og sem framkvæmdastjóri verðbréfasviðs Byrs sparisjóðs frá lokum árs 2007 fram í ársbyrjun 2009. Þá hefur hann setið í stjórnnum félaga, nú síðast í stjórn Íslenskra verðbréfa frá 2018 til 2019.

Jónas Jóhannsson gegndi störfum dómstjóra Héraðsdóms Vestfjarða í rúm sex ár, 1992 til 1998. Hann hefur komið að rekstri lögmannsstofu í hálf tveggja ár og að auki rekið eigin lögmannsstofu um hríð. Þá var umsækjandinn forseti Íslendingafélagsins í Belgíu frá 2010 til 2015. Frá hausti 2017 hefur hann verið formaður gjafsóknarnefndar.

Magnús Björn Brynjólfsson hefur verið sjálfstætt starfandi lögmaður frá árinu 1996 og hefur gegnt formannsstarfi í Byggingarsamvinnufélagi Samtaka aldraðra síðustu þrjú árin.

Margrét Gunnlaugsdóttir hefur rekið eigin lögmannsstofu frá árinu 2005. Hún sat í bráðabirgðastjórn Sparisjóðs Mýrasýslu árin 2009 og 2010 og stjórn Félags kvenna í lögmenntu árin 2006 til 2010.

Ólafur Helgi Árnason starfaði sem skrifstofustjóri á skipulags- og byggingarsviði Hafnarfjarðarbæjar árin 2008 til 2015.

Sólveig Ingadóttir sat í stjórn Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara frá 2011 til 2015 og 2017 til 2018, ýmist sem formaður eða varaformaður.

Þórhallur Haukur Þorvaldsson var staðgengill sýslumanns á árunum 1999 til 2006 og var jafnframt settur sýslumaður á Sauðárkróki og á Siglufirði frá 17. til 21. október 2001, á Blönduósi frá 21. janúar til 15. mars 2002 og í Vík í Mýrdal frá 13. júní til 8. júlí 2005. Hann var varaformaður knattspyrnudeildar UMF Hvatar árin 2001 og 2002, sat í stjórn Knattspyrnufélags Rangæinga árin 2004 og 2005, var varaformaður aðalstjórnar knattspyrnufélagsins Þróttar í Reykjavík 2009 til 2011 og meðstjórnandi sama félags árin 2013 til 2015. Þá var hann af hálfu sýslumannsins á Suðurlandi skipaður formaður landskiptanefndar samkvæmt 4. gr. landskiptalaga nr. 46/1941 frá 24. ágúst 2018.

5.6.1. *Reynsla af stjórnun – samanburður*

Í þessum þætti er um að ræða samanburð á reynslu umsækjenda af viðfangsefnum af margvíslegum toga. Þar reynir á að veða saman tímalengd, vægi viðfangsefnanna og það að í mjög mörgum tilvikum eru þau unnin samhliða öðru starfi og einnig innan sama tímaramma.

Sem dómstjóri Héraðsdóms Vestfjarða í rúm sex ár, formaður gjafsóknarnefndar í tvö ár, auk reksturs lögmennsstofu um hríð, stendur *Jónas* öðrum umsækjendum frammar í þessum þætti hæfnismatsins. Næstur honum kemur *Ingólfur Vignir* sem starfaði sem stjórnandi í fjármálafyrirtæki í um sex ár auk þess að hafa setið í stjórnnum fyrirtækja. Þá koma jafnsett *Auður Björg*, *Guðmundína*, *Ingi*, *Ólafur Helgi* og *Þórhallur Haukur*, en öll hafa þau sinnt stjórnunarstörfum af ýmsum toga, ýmist að aðalstarfi eða samhliða því. Þar á eftir koma *Ásgeir*, *Magnús Björn* og *Margrét*, sem öll hafa rekið lögmennsstofu í fjölda ára, auk þess sem *Ásgeir* gegndi starfi gjaldheimtustjóra Suðurnesja í tvö og hálf ár. Því næst kemur *Halldóra*, sem verið hefur formaður áfrýjunarnefndar neytendamála frá árinu 2016, auk þess sem hún var varaformaður fjölmiðlanefndar frá nóvember 2017 til mars 2019. Aðrir umsækjendur, *Guðfinnur*, *Hákon* og *Sólveig*, hafa minni reynslu af stjórnun.

5.7. *Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.*

Jónas Jóhannsson var fulltrúi Dómarafélags Íslands frá 2002 til 2012 á Haag-ráðstefnunni um alþjóðlegan einkamálarétt vegna framkvæmdar Haag-samningsins um einkaréttarleg áhrif af brottnámi barna til flutnings milli landa, og stofnmeðlimur í The International Hague Network of Judges. Hann var og fulltrúi Dómarafélagsins í samnorrænni nefnd á sviði fjölskylduréttar árin 2003 til 2008.

Ólafur Helgi Árnason sat í nefnd sem endurskoðaði lög og reglur um opinber innkaup á árinu 1999 og nefnd sem skilaði af sér frumvarpi sem varð að lögum nr. 42/2000 um þjónustukaup.

Aðrir umsækjendur, þ.e. *Auður Björg Jónsdóttir, Ásgeir Jónsson, Guðfinnur Stefánsson, Guðmundína Ragnarsdóttir, Halldóra Þorsteinsdóttir, Hákon Þorsteinsson, Ingi Tryggvason, Ingólfur Vignir Guðmundsson, Magnús Björn Brynjólfsson, Margrét Gunnlaugsdóttir, Sólveig Ingadóttir* og *Þórhallur Haukur Þorvaldsson* hafa ekki reynslu af öðrum aukastörfum sem nýtast dómaraefni.

5.7.1. *Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl. – samanburður*

Reynsla umsækjenda af öðrum störfum getur eðli málsins samkvæmt bæði verið mismikil og afar mismunandi. Við mat verður m.a. að líta til þess hvort umsækjandi hafi unnið störf sem telja verður nytsamlegan undirbúning fyrir dómarastörf en hafa ekki verið metin að verðleikum í öðrum þáttum mats hér að framan. Með öðrum orðum, störf sem unnin eru til viðbótar aðalstarfi. Þar getur verið um að ræða reynslu af lagasetningu, úr alþjóðastarfi á stjórnsýslustigi eða annað.

Með vísan til framangreinds standa jafnir í þessum þætti matsins *Jónas* og *Ólafur Helgi*. Aðrir umsækjendur hafa ekki reynslu sem skiptir máli hér.

5.8. *Almenn starfshæfni og andlegt atgervi*

Í 3. tölulið 4. gr. reglna nr. 620/2010 segir að við mat á almennri starfshæfni skuli litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Þá kemur fram að umsækjandi skuli hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt

með að tjá sig í ræðu og riti. Enn fremur er tekið fram í 5. tölulið 4. gr. reglnanna að umsækjandi þurfi að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð sé krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.

Í auglýsingu um hið lausa dómaraembætti var óskað eftir því að umsækjendur tilnefndu tvo umsagnaraðila. Í 5. gr. reglna nr. 620/2010 kemur fram að dómnefnd geti aflað vitneskju um starfsferil umsækjanda hjá fyrri vinnuveitendum hans og öðrum sem átt hafi samskipti við umsækjanda vegna starfa hans.

Dómnefndin tók mið af umsögnum þeirra er umsækjendur höfðu tilnefnt sem meðmælendur. Valtýr Sigurðsson lögmaður og Sigurður Helgi Guðjónsson lögmaður gáfu umsögn um Auði Björgu Jónsdóttur. Bjarni Þór Óskarsson lögmaður og Eiríkur Tómasson, fyrrverandi hæstaréttardómari, gáfu umsögn um Ásgeir Jónsson. Allan Vagn Magnússon, fyrrverandi dómstjóri við Héraðsdóm Vesturlands, og Ásgeir Magnússon, dómstjóri við Héraðsdóm Vesturlands, gáfu umsögn um Guðfinn Stefánsson. Hjalti Steinþórsson lögmaður og Þórdís Bjarnadóttir lögmaður gáfu umsögn um Guðmundínu Ragnarsdóttur. Markús Sigurbjörnsson hæstaréttardómari og Ragnhildur Helgadóttir, sviðsforseti við Háskólann í Reykjavík, gáfu umsögn um Halldóru Þorsteinsdóttur. Sigurður Tómas Magnússon landsréttardómari og Þorgeir Ingi Njálsson landsréttardómari gáfu umsögn um Hákon Þorsteinsson. Hervör Lilja Þorvaldsdóttir, forseti Landsréttar, og Rúnar Guðjónsson, fyrrverandi sýslumaður, gáfu umsögn um Inga Tryggvason. Sigurður Sigurjónsson lögmaður og Carl Hemming Erlingsson viðskiptafræðingur gáfu umsögn um Ingólf Vigni Guðmundsson. Kristinn Bjarnason lögmaður og Þorgeir Ingi Njálsson landsréttardómari gáfu umsögn um Jónas Jóhannsson. Kristján Stefánsson lögmaður og Jóhannes Ásgeirsson lögmaður gáfu umsögn um Magnús Björn Brynjólfsson. Dögg Pálsdóttir lögmaður og Ragnheiður Bragadóttir landsréttardómari gáfu umsögn um Margréti Gunnlaugsdóttur. Einar Karl Hallvarðarson ríkislögmaður og Ingi Ólafsson, skólastjóri Verzlunarskóla Íslands, gáfu umsögn um Ólaf Helga Árnason. Hjörtur Ottó Aðalsteinsson, dómstjóri við Héraðsdóm Suðurlands, og Ragnheiður Thorlacius, dómari við Héraðsdóm Suðurlands, gáfu umsögn um Sólveigu Ingadóttur. Jón Steinar

Gunnlaugsson, lögmaður og fyrrverandi hæstaréttardómari, og Sigurbjörn Magnússon lögmaður gáfu umsögn um Þórhall Hauk Þorvaldsson.

Dómnefndin hefur haft umsagnir þessara umsagnaraðila, sem almennt eru jákvæðar í garð hlutaðeigandi umsækjenda, til hliðsjónar við mat sitt. Af umsögnunum og athugunum nefndarinnar verður ráðið að allir umsækjendur uppfylli þær lágmarkskröfur sem gera verður samkvæmt 3. og 5. tölulið 4. gr. reglna nr. 620/2010. Þá hefur ekkert komið fram sem bent getur til þess að reglusemi umsækjenda sé ábótavant.

5.9. Sérstök starfshæfni

Í 4. tölulið 4. gr. reglna nr. 620/2010 segir að mikilvægt sé að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi. Í kafla 5.2.1 var metin reynsla af dómstörfum og gerður samanburður á milli umsækjenda. Í því fólst m.a. mat á starfsreynslu, kunnáttu og reynslu í stjórn þinghalda og samningu dóma. Þá hefur verið litið til samningar úrskurða umsækjenda með stjórnslureynslu, sem og stefna, greinargerða og álitsgerða umsækjenda úr hópi lögmanna, sbr. kafla 5.3.1 og 5.4.1. Koma þeir þættir því ekki aftur til skoðunar.

Við mat á kunnáttu/hæfni í réttarfari hafa allir umsækjendur greint frá störfum sem geta fallið hér undir, en reynsla þeirra er aftur á móti mismikil á einstökum sviðum réttarfars. Dómnefnd telur að þegar metið er hvort umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu skipti einkum máli reynsla af dóms- og málflyttingsstörfum, auk hugsanlegs framlags í formi kennslu, fræðiskrifa eða samningar lagafrumvarpa á sviði réttarfars. Nefndin telur einnig eðlilegt að horfa til reynslu umsækjenda af öðrum sviðum réttarfars. Í einhverjum tilvikum getur verið um að ræða aukastörf samhliða aðalstarfi, en aðallega verður horft til reynslu viðkomandi þar sem unnin hafa verið störf þar sem reynir á þekkingu í réttarfari. Við mat á þessum þætti er horft til þess sem fjallað hefur verið um í köflum 5.2-5.7, að kafla 5.6 undanskildum.

Við mat samkvæmt þessum kafla er tekið tillit til þess hversu mikla þekkingu umsækjandi hefur á réttarfari, svo og hvort hún er takmörkuð við eitt eða tvö svið eða er alhliða. Einnig er horft til þess ef umsækjandi hefur mjög mikla þekkingu á tilteknu sviði.

Með hliðsjón af framangreindu og þegar litið er til sérstakrar færni umsækjenda á sviði réttarfars standa *Halldóra*, vegna fræðiskrifa sinna á sviði réttarfars, *Ingi*, vegna fjölbreyttra starfa, meðal annars meðdómenda- og matsstarfa, og *Jónas*, vegna langrar dómareynslu auk lögmannsstarfa, öðrum umsækjendum frammar í þessum þætti hæfnismatsins og er ekki ástæða til þess að gera upp á milli þeirra. Næstur kemur *Þórhallur Haukur* sem hefur reynslu af sækjanda- og lögmannsstörfum. Á eftir honum koma *Auður Björg*, *Ásgeir*, *Ólafur Helgi* og *Margrét* en síðan *Guðfinnur*, *Guðmundína*, *Hákon*, *Magnús Björn* og *Sólveig* og loks *Ingólfur Vignir*.

6. Niðurstaða dómnefndar

Verkefni dómnefndar skv. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 er að taka afstöðu til þess hver eða eftir atvikum hverjir umsækjenda séu hæfastir til að gegna embætti héraðsdómara sem auglýst var laust til umsóknar. Hér að framan hefur verið fjallað sérstaklega um þau sjónarmið sem dómnefnd ber að líta til við störf sín samkvæmt 4. gr. reglna nr. 620/2010. Þau sjónarmið hafa samkvæmt eðli máls og orðalagi laganna og reglnanna mismunandi vægi innbyrðis, þótt öll séu þau mikilvæg, en ekkert eitt þeirra getur ráðið niðurstöðu án tillits til hinna. Samkvæmt ákvæðum laga nr. 50/2016, reglna nr. 620/2010 og meginreglum stjórnarsýsluréttar ber að byggja niðurstöður á heildstæðu mati á grundvelli málefnalegra sjónarmiða.

Umtalsverður hluti starfs dómnefndar fólst í viðtölum við alla umsækjendur. Ákvæði áður nefndra laga og reglna, svo og meginreglur stjórnarsýsluréttar og hefðbundið vinnulag dómnefndar, a.m.k. frá 2010, krefjast þess að matsþættir sem tilteknir eru í reglum nr. 620/2010 séu greindir af eins mikilli nákvæmni og unnt er. Þrátt fyrir þetta hlýtur matið einnig að byggjast á lögfræðilegri þekkingu nefndarmanna, reynslu þeirra af dómstörfum við dómstóla, af lögmennsku og stjórnarsýslu og dómgreind þeirra. Nefndarmönnum er ljós skylda þeirra til þess að

vinna samkvæmt reglunum svo að allir umsækjendur njóti fullrar sanngirni. Þótt þættir séu metnir samviskusamlega breytir það því ekki að slíkt mat verður ekki unnið af vélrænni nákvæmni og þýðingarlaust er að láta sem svo sé.

Í samræmi við grundvöllinn sem lagður er í lögum nr. 50/2016, reglum nr. 620/2010 og fyrri störfum dómnefndar samkvæmt lögnum skiptir mestu máli að umsækjendur hafi til að bera almenna og viðtæka lögfræðilega menntun, þekkingu og færni. Við mat á því að hve miklu leyti starfsreynsla umsækjenda nýtist í störfum héraðsdómara skiptir mestu máli að þeir búi yfir staðgóðri reynslu af dómstörfum, lögmannsstörfum og þeim stjórnisýslustörfum sem lúta að úrlausn ágreiningsmála. Einnig skiptir máli hvort þau verkefni sem umsækjendur hafa fengist við séu fjölbreytileg, svo sem hvort þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Ekki þykir hins vegar ástæða til að gera upp á milli umsækjenda með langa starfsreynslu að baki, þótt einn þeirra eða fleiri hafi gegnt starfi nokkru lengur en annar. Og þótt farsæl starfsreynsla og fjölbreytileiki hennar gefi mikilsverðar vísendingar um hæfni umsækjenda koma engu að síður önnur atriði einnig til álita, ekki síst færni hans við lögfræðilega greiningu þeirra álitamála sem leysa þarf úr fyrir dómi, virðing hans fyrir viðfangsefninu og málsaðilum, hæfni hans í mannlegum samskiptum og vitund um þá miklu ábyrgð sem starfinu fylgir.

Nefndarmenn hafa kynnt sér ítarlega umsóknir, ferilskrár, innsend gögn umsækjenda og opinberar upplýsingar og er álitnið byggt á því sem þar kemur fram. Þá telja nefndarmenn að heildstætt mat byggt á málefnalegum sjónarmiðum hljóti að taka mið af því sem um er getið í umsögnum þeirra sem umsækjendur tilgreindu. Ekki er síður mikilvægt, og hafði töluvert vægi við matið, það sem fram kom í viðtölum við umsækjendur og lýsti viðmóti þeirra, faglegri þekkingu, viðhorfi til lögfræði- og dómstarfa og einlægni í afstöðu til viðfangsefna nú og áður.

Þegar lagt hefur verið heildstætt mat á þá þætti sem fjallað er um hér að framan er það mat nefndarinnar að Jónas Jóhannsson standi öðrum umsækjendum framar. Samkvæmt þeim gögnum sem liggja fyrir hefur Jónas til að bera almenna og viðtæka lögfræðilega þekkingu. Auk embættisprófs í lögfræði stundaði hann meistaranám í Evrópurétti við lagadeild Háskólans í Lundi þar sem hann lauk öllum námskeiðum námsleiðarinnar að undanskilinni lokaritgerð. Þá hefur hann sinnt kennslu við

háskóla og flutt fyrirlestra héraðs og erlendis jafnframt því sem hann hefur ritað fræðigreinar og pistla um lögfræði á sviði barna- og fjölskylduréttar, sem hafa m.a. birst erlendis.

Jónas hefur langa og viðtæka reynslu af dómstörfum, fyrst sem fulltrúi við Sakadóm Reykjavíkur, síðar sem héraðsdómari og dómstjóri við Héraðsdóm Vestfjarða, en eftir það héraðsdómari við Héraðsdóm Reykjaness og Héraðsdóm Reykjavíkur. Spannar reynsla hans á þessu sviði því um 19 ár. Af innsendum gögnum hans og þeim dómum og úrskurðum sem sætt hafa áfrýjun til Hæstaréttar má ráða að dómstörf hans hafi verið fjölbreytt og að þau taki til flestra réttarsviða. Í flestum tilvikum eru úrlausnir hans studdar ítarlegum lögfræðilegum rökum og í samræmi við fyrirsmáli laga um samningu dóma. Verður ekki annað ráðið en að hann hafi einkamála- og sakamálaréttarfar fyllilega á valdi sínu og geti stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin af öryggi og innan lögboðinna tímamarka. Þá hefur hann tekið þátt í alþjóðastarfi á vettvangi dómara.

Frá árinu 2012 hefur Jónas starfað sem hæstaréttarlögmaður og flutt nokkurn fjölda mála fyrir héraðsdómstólum og Hæstarétti. Hefur hann lagt sig sérstaklega eftir málum á sviði mannréttinda, stjórnsýsluréttar, vinnuréttar, skaðabótaréttar og barna- og fjölskylduréttar. Að auki hefur hann starfað innan stjórnsýslunnar, m.a. sem formaður gjafsóknarnefndar frá 1. september 2017.

Að mati dómnefndar verður ekki annað séð en að Jónas hafi sýnt sjálfstæði, hlutlægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og að hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Hann hefur og góða þekkingu á íslensku máli og á auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti. Þá verður af umsögnum umsagnaraðila ekki annað ráðið en að Jónas eigi auðvelt með mannleg samskipti, hvort sem í hlut eiga samstarfsmenn eða aðrir sem eiga erindi við hann, auk þess sem almennt fari gott orð af honum í starfi sem utan starfs.

Með vísan til alls framanritaðs er það niðurstaða dómnefndar að Jónas sé hæfastur umsækjenda til þess að verða skipaður í embætti dómara, sem mun hafa starfsstöð við Héraðsdóm Reykjaness en sinna störfum við alla héraðsdómstólana eftir ákvörðun dómstólasýslunnar.

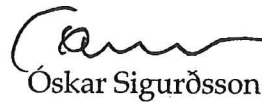
Ályktarorð:

Sá umsækjandi sem metinn er hæfastur til þess að hljóta skipun í embætti dómara, sem mun hafa starfsstöð við Héraðsdóm Reykjaness en sinna störfum við alla héraðsdómstólana eftir ákvörðun dómstólasýslunnar, og auglýst var laust til umsóknar 3. maí 2019, er Jónas Jóhannsson.

Reykjavík 11. september 2019


Ingimundur Einarsson


Kristín Benediktsdóttir


Óskar Sigurðsson


Ragnheiður Harðardóttir


Sigríður Þorgeirsdóttir

